

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A

CAPVT QVARTVM.

I. Philippus Imperator interficitur. Subrogatur Decius. Septima persecutio. II. Origenes pro Christo gravissimos cruciatus sustinet. III. Librum de martyro scribit ad eum Dionysius Alexandrinus. IV. Origenis modestia. Verum ad vitandum Æthiopsis stuprum Christi fidem ejuravit, & quo id tempore contigerit. V. Castigatur Criticorum nonnullorum temeritas. VI. Mortuo Decio vinculis solvitur Origenes. Decio succedunt Gallus & Volusianus. VII. Obiit Origenes anno ætatis 69. Pereunt Gallus & Volusianus. VIII. Elogium Origenis. IX. Sepelitur Tyri. Vana de ejus salute questio prætermittitur. X. Ipsius discipuli recensentur.

I. **T**RIPPLICEM hanc, quam proxime commemoravimus, adversus succrescentes hæreses velitationem videtur Origenes exercuisse postremis imperij Philippi annis; qui cum septimum jam annum rerum potiretur, Decij fraude Verona ab exercitu interfectus est. Subrogatur in ejus locum Decius, qui ut in Philippi memoriam incensus erat odio, Christianorum, quos visus erat caros habere Philippus dum viveret, res vastare, ac nomen funditus delere constituit. In teterrima hæc igitur persecutione princeps occubuit Fabianus Pontifex maximus, in cujus locum successit Cornelius. In carcerem quoque compacti sunt nobiles Episcopi, Alexander, is à quo inter Presbyteros quondam Origenes fuerat cooptatus, & Babylas: qui cum letho destinati in vinculis obiissent, huic Fabius, illi Mazabanes successit. Et quid eos omnes recensere attinet, quos funestissima illa Ecclesiæ clades consumpsit? Referta sunt eorum nominibus antiqua Martyrologia. Sed Palæstinam præcipue ea strages affecit: multi siquidem Origenis exhortationibus accensi Decij furoribus sese fortiter objecerunt.

II. Qui Tyrum jam ante concessisse Origenem credunt, quam Christiani à Decio oppugnari coepti sunt, facile ijs assentior: secessus annum assignare, hariolari est. In eum certe maxima Persecutionis hujus gravitas incubuit, quam eadem pertulit constantia, qua alijs eam ut perferrent, auctor fuerat. Nam primum in profundum carcerem detrusus est; torquis ferreus collo injectus; pedes ligneis pedicis grandi intervallo invicem remotis ita inferti sunt, ut divaricatis cruribus distractum corpus per multos dies dirissime torqueretur: intentabantur ignium & suppliciorum mina, ac multiplici denique tormento senile corpus cruciabatur. Altum ille contra, & erectum animum super fortunam gerens, & vitam suam post Christi fidem ducens omnes asperitates superavit. Ac secum præclare actum existimasset, si extremum ab eo supplicium improbus expectivisset judex, cui unum id fuit propositum, omnes martyrij cruciatus innocentissimo homini infligere, eundem vero sperata per mortem martyrij mercede private. Ostentatum itaque certaminis & laborum præmium in aliud tempus dilatum est.

III. Bene autem de se merito magistro, dum in tormentis esset, optimus discipulus, & veteris amicitia memor Dionysius Alexandrinus non defuit, librumque ad eum de martyrio scripsit, quo animum illi dolore ac miseria tabescentem relevaret, & ei solatij præstaret vicem, qui alijs hanc omnibus præbere solitus erat.

IV. Nicephorus Eusebij perpetuus affectator ducem suum hic deserit, & in atroces adversus Origenem, more recentium Græcorum, calumnias divertit. Eum ait modestia ac Christiana humilitate, quæ virtutum omnium parens est, amissa, in Deciana Persecutione tormentis afflictum, suam quidem constantiam ac fidem Ecclesiæ præstitisse; verum admoto Æthiopo qui castissimo corpori illuderet, thura Dijs adolere maluisse, quam ejusmodi probrum in se admittere: atque inde divina gratia cum excidisset, in varias hæreses delapsus, multique in errorem inductis, ab Ecclesiâ Christi longo post tempore fuisse exterminatum. Hæc habet Nicephorus, quæ ad veritatis amissam revocata, & cum veterum scriptis, unde deprompta sunt, conflictâ, fidem suam decoquent. Nimiam enim sibi superbiam tunc fuisse Origenem, quamvis ante Nicephorum scripserint Anastasius Bibliothecarius, & Zonaras, vix equidem credo, qui subjectissime de se ac demississime in libris à se hoc tempore scriptis & loquitur & sentit. Ad hæc postquam in Persecutione Deciana nuntium Christo remisisse Origenem scripsit, addit in multas deinde incidisse hæreses, multique errandi causam dedisse, ac multo post tempore Christianorum communione fuisse privatum: quæ secum manifesto pugnant, cum perpaucis ante Origenis obitum an-

Niceph. lib.
5 cap. 32.

Anast. in
Hist. eccl. A.
cap. 244.
Zonar. hist.
libr. 2.